

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/763/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7513204943
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 08. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Sopková Maximová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7513204943.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci žalobcu: CD Consulting, s.r.o., Nagano Office Center, IČO: 264 29 705, K červenému dvoru 3269/25a, Praha 3, Česká republika, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., IČO: 36 864 421, Grösslingova 4, Bratislava, proti žalovanému Š. S., Q. T. F. XX, v konaní o plnenie zo zmenky, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Košice - okolie z 27. novembra 2013 č.k. 18C/420/2013-42 takto

rozhodol:

Zrušuje uznesenie.

odôvodnenie:

Okresný súd Košice - okolie (ďalej len „súd prvého stupňa“) uznesením konanie prerušil do skončenia konania Súdneho dvora Európskej únie vedeného pod sp.zn. C-558/13.

Rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca sa podaným návrhom domáhal proti žalovanému plnenia zo zmenky.

Súd prvého stupňa v odôvodnení uviedol, že Krajský súd v Prešove uznesením zo 16. októbra 2013 č.k. 6Co/156/2013-43 predložil podľa čl. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (Ú. v. EÚ C 115, 2008 „ZFEU“) a čl. 19 ods. 3 písm. b) Zmluvy o Európskej únii Súdneho dvora Európskej únie prejudiciálnu otázku v znení: „Či sa má čl. 6 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS z 5.apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a čl. 4 smernice Rady 87/102/EHS z 22. decembra 1986 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov, ktoré sa týkajú spotrebiteľského úveru, vykladať v tom zmysle, že jej odporuje právna úprava členského štátu, akou je právna úprava dotknutá vo veci samej, ktorá vnútroštátnemu súdu rozhodujúcemu o právach z indosovanej zmenky, neumožňuje v zásade v žiadnej fáze konania ex offio preskúmať zmluvu a kauzu právneho vzťahu a prípadnú nekalú povahu zmluvnej podmienky a tiež prípadné porušenie zákona upravujúceho dôsledky neuvedenia RPMN v zmluve o spotrebiteľskom úvere, z ktorej zmenka vznikla.“ Listom Kancelárie Súdneho dvora EÚ z 30. októbra 2013 bolo Krajskému súdu Prešov k sp. zn. 6Co/156/2013 oznámené, že táto vec sa bude pred Súdny dvorom viesť pod sp. zn. C-558/2013.

Súd prvého stupňa poukázal na ustanovenia § 109 ods. 2 písm. c), § 111 ods. 1, 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v platnom znení (ďalej len „O.s.p.“) s tým, že Krajský súd v Prešove poukázal, že indosáciou zmenky sa môže sledovať obídienie práva Európskej únie, nakoľko súd v konaní o právach z indosovanej zmenky v zásade neskúma kauzu pôvodného právneho vzťahu, z ktorého zmenka vznikla a vzniká obava, že právna konštrukcia indosácie zmenky s využitím tretej osoby (indosátara) umožní od spotrebiteľa vymôcť jednak plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky a jednak plnenie úrokov a poplatkov v rozpore s povinnosťou dodávateľa RPMN, z ktorého dôvodu súd prvého stupňa dospel k záveru, že od rozhodnutia Súdneho dvora o prejudiciálnej otázke vo veci C-558/13 závisí vývoj v predmetnej veci a preto konanie prerušil s tým, že v konaní bude pokračovať len čo odpadne prekážka, pre ktorú sa konanie prerušilo.

Proti tomuto uzneseniu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie. Navrhol zrušiť napadnuté uznesenie a vrátiť vec okresnému súdu na ďalšie konanie. Uviedol, že uznesenie Krajského súdu v Prešove nie je právoplatné, lebo proti nemu bolo podané odvolanie. Tvrdil, že v prejednávanej veci možno riadne pokračovať v konaní, bez prerušenia konania, lebo formulovaná prejudiciálna otázka nie je pre vec významná. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove z 5. septembra 2013 sp. zn. 10Co/79/2013, v ktorom bolo vyslovené, aké právne predpisy je potrebné vo veci aplikovať. Ide o rozhodnutie v skutkovo a právne zhodnej veci. K prerušenému konaniu Krajského súdu v Prešove vo veci poznamenal, že krajský súd predložil Súdnemu dvoru Európskej únie hypotetickú otázku a nerešpektoval platné procesné predpisy uplatniteľné na konanie vo veci samej, ani skutočnosť, že aj prvostupňový aj odvolací súd majú aplikovať predovšetkým jednoznačný procesný rámec určený žalobcom, ktorým je Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 z 11.7.2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu, Úradný vestník L 199 z 31.7.2007 strana 1-22, ďalej „Nariadenie o európskom konaní s nízkou hodnotou sporu“. Rozsiahle dôvody odvolania sa týkajú rozhodnutia Krajského súdu v Prešove vo veci 6Co/156/2013. V závere odvolania uviedol, že v zásade len súd rozhodujúci v poslednom stupni má výlučné právo posúdiť, či je predloženie otázky potrebné pre rozhodnutie vo veci samej. Ak sa jedná o otázku, ktorej vyriešenie nemá z hľadiska prebiehajúceho vnútroštátneho konania význam, vnútroštátny súd by nemal podávať prejudiciálnu otázku a zbytočne tým predlžovať konanie. Prílohou odvolania je uznesenie Krajského súdu v Prešove z 5. septembra 2013 sp.zn. 10Co/79/2013.

Žalovaný zostal v odvolacom konaní nečinný.

Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie podal žalobca v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.) proti rozhodnutiu, voči ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 O.s.p.), preskúmal napadnuté uznesenie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo podľa § 212 ods. 1, 3 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

Podľa § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p. pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenie, môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie poďnet.

V danom prípade si žalobca uplatnil pohľadávku podľa článku 4 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu a žiadal, aby súd vydal rozsudok proti žalovanej, v ktorom ju zaviazže zaplatiť zmenkovú sumu vo výške 316 eur, zmenkový úrok vo výške 0,25 % denne, ako aj 6 %-ný ročný úrok zo zmenkovej sumy a zmenkovú odmenu, ako je to špecifikované v návrhu na začatie konania.

Okresný súd v rámci prípravy pojednávania nevykonal prvotné úkony podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady ES (č. 861/2007), ale namiesto ďalšieho postupu v konaní toto prerušil citujúc ust. § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p.

Odvolací súd dospel k záveru, že v danom prípade nebol daný dôvod na prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p.

Vzhľadom na splnenie podmienok pre konanie v zmysle Nariadenia (ide o cezhraničný spor vo veci s nízkou hodnotou sporu) je súd povinný postupovať v zmysle Nariadenia, ktoré vo svojom čl. 19 upravuje aj otázku rozhodného procesného práva tak, že pokiaľ toto nariadenie neustanovuje inak, európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu sa riadi procesným právom členského štátu, v ktorom sa konanie vedie.

Z vyššie citovaného článku 19 je zrejmé, že vnútroštátnu procesnú úpravu možno použiť iba v prípadoch, ak samotné Nariadenie nemá inú úpravu.

Začatie konania je upravené v čl. 4 citovaného Nariadenia a jeho ďalší priebeh je upravený v čl. 5 a nasl. Nariadenia.

V zmysle čl. 4 ods. 1 Nariadenia žalobca začne európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu vyplnením vzorového tlačiva A ako je uvedené v prílohe I, a jeho podaním na príslušný súd alebo tribunál osobne, poštou alebo akýmkoľvek iným komunikačným prostriedkom, ako je fax alebo elektronická pošta, ktorý je prijateľný pre členský štát, v ktorom sa konanie začína. Tlačivo návrhu na uplatnenie pohľadávky obsahuje opis dôkazov, ktoré podporujú pohľadávku a prípadne sa k nemu pripoja akékoľvek príslušné podporné dokumenty. Podľa čl. 4 ods. 4 Nariadenia, ak sa súd alebo tribunál domnieva, že informácie, ktoré poskytol žalobca, nie sú dostatočne jasné alebo primerané, alebo ak tlačivo návrhu na uplatnenie pohľadávky nie je správne vyplnené, a pokiaľ sa pohľadávka nezdá byť zjavne neopodstatnená alebo návrh neprípustný, dá žalobcovi možnosť tlačivo návrhu na uplatnenie pohľadávky doplniť alebo opraviť alebo predložiť týmto orgánom určené doplňujúce informácie alebo dokumenty, alebo vziať pohľadávku späť, a to v lehote určenej týmto orgánom. Na tento účel súd alebo tribunál použije vzorové tlačivo B, ako je uvedené v prílohe II. Ak sa pohľadávka zdá zjavne neopodstatnená alebo návrh neprípustný alebo ak žalobca tlačivo návrhu na uplatnenie pohľadávky nedoplnil alebo neopravil v rámci určenej lehoty, návrh sa zamietne.

Z vyššie citovaného čl. 4 Nariadenia (začatie konania) je zrejmé, že v tomto štádiu konania súd posudzuje návrh výlučne z hľadiska splnenia Nariadením určených predpokladov pre ďalšie konanie (či nejde o pohľadávku zjavne neopodstatnenú alebo návrh neprípustný alebo či žalobcom poskytnuté informácie sú dostatočne jasné alebo primerané, či tlačivo návrhu je správne vyplnené), teda posudzuje tento návrh výlučne z formálneho hľadiska a odstraňuje jeho vady (obdoba postupu podľa Občianskeho súdneho poriadku po doručení návrhu na začatie konania).

Z vyššie uvedeného je zrejmé, že v štádiu začatia konania podľa čl. 4 Nariadenia je prerušenie konania vylúčené vzhľadom na charakter tohto štádia, v ktorom súd iba posudzuje, či na základe podaného návrhu bude pokračovať v konaní podľa čl. 5 ods. 1 a nasl. Nariadenia alebo návrh zamietne podľa čl. 4 ods. 4 Nariadenia. Ak návrh má všetky náležitosti v zmysle Nariadenia, súd pokračuje v konaní v zmysle čl. 5 ods. 1 (priebeh konania).

V zmysle čl. 5 ods. 1 Nariadenia európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu je písomné. Súd alebo tribunál nariadi ústne pojednávanie, ak to považuje za potrebné alebo ak o to požiadajú niektorá zo strán. Súd alebo tribunál môže takúto žiadosť odmietnuť, ak sa domnieva, že vzhľadom na okolnosti prípadu ústne pojednávanie zjavne nie je potrebné pre spravodlivé vedenie konania. Dôvody odmietnutia sa uvedú písomne. Iba proti rozhodnutiu súdu alebo tribunálu o odmietnutí takejto žiadosti nemožno samostatne podať opravný prostriedok.

Podľa čl. 5 ods. 2 Nariadenia po doručení správne vyplneného tlačiva návrhu na uplatnenie pohľadávky súd alebo tribunál vyplní časť I vzorového tlačiva C na odpoveď, ako je uvedené v prílohe III. Kópia tlačiva návrhu na uplatnenie pohľadávky a v prípade potreby podporných dokumentov spolu s vyplneným tlačivom na odpoveď sa doručí žalovanému v súlade s čl. 13. Tieto dokumenty sa odošlú do 14 dní od doručenia správne vyplneného tlačiva na uplatnenie pohľadávky.

Podľa čl. 5 ods. 3 Nariadenia žalovaný odpovie do 30 dní po doručení tlačiva návrhu na uplatnenie pohľadávky a tlačiva na odpoveď tak, že vyplní časť II vzorového tlačiva C na odpoveď, pričom v prípade potreby poskytne všetky príslušné podporné dokumenty a zašle ho späť súdu alebo tribunálu alebo akýmkoľvek iným vhodným spôsobom, pri ktorom nepoužije tlačivo na odpoveď.

Podľa čl. 5 ods. 4 Nariadenia do 14 dní od doručenia odpovede žalovaného súd alebo tribunál odošle žalobcovi kópiu odpovede spolu s príslušnými podpornými dokumentmi.

Podľa čl. 7 ods. 1 Nariadenia (Skončenie konania) do 30 dní od doručenia odpovede žalovaného alebo žalobcu v lehotách uvedených v čl. 5 ods. 3 alebo 6, súd alebo tribunál vydá rozsudok alebo :

a/ v rámci stanovenej lehoty, ktorá nesmie presiahnuť 30 dní, si vyžiada od strán ďalšie podrobnosti týkajúce sa pohľadávky;

b/ vykoná dôkazy v súlade s čl. 9, alebo

c/ predvolá strany na pojednávanie, ktoré sa uskutoční do 30 dní od predvolania.

Podľa čl. 7 ods. 2 Nariadenia súd alebo tribunál vydá rozsudok buď do 30 dní od uskutočnenia ústneho pojednávania alebo po doručení všetkých potrebných informácií na vydanie rozsudku. Rozsudok sa doručí stranám v súlade s čl. 13.

Podľa čl. 7 ods. 3 Nariadenia, ak sa súdu alebo tribunálu nedoručí odpoveď dotknutej strany v lehote ustanovenej v čl. 5 ods. 3 alebo 6, súd alebo tribunál vydá rozsudok o pohľadávke alebo protipohľadávke.

Z vyššie citovaných čl. 5 a 7 Nariadenia je zrejmé, že iba v prípade, ak tlačivo návrhu na uplatnenie pohľadávky v zmysle Nariadenia je správne vyplnené, a nejde ani o iné nedostatky v zmysle čl. 4 ods. 1 citovaného Nariadenia, súd pokračuje v konaní podľa čl. 5 a 7, kedy si v prvom rade vyžiada odpoveď žalovaného. Teda až v tomto štádiu konania môže sa zaoberať hmotnoprávnym posúdením veci a ak toto závisí od vyriešenia otázky, ktorá sa rieši v inom konaní, môže aj konanie prerušiť v zmysle ustanovení O.s.p., teda aj v zmysle ust. § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p.

Keďže v prejednávanej veci súd nedospel do tohto štádia konania (podľa čl. 5, resp. 7 Nariadenia), je prerušenie konania predčasné a v rozpore s vyššie citovaným Nariadením.

Odvolačný súd preto v súlade s ust. § 221 ods. 1 písm. i) O.s.p. uznesenie o prerušení konania zrušil.

Úlohou súdu prvého stupňa bude pokračovať v konaní o návrhu žalobcu na vydanie rozsudku podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 z 11.7.2007.

Žalobca sa, ako to vyplýva z dôvodov odvolania proti uzneseniu súdu prvého stupňa, mylne domnieva, že súd prvého stupňa v tomto konaní o vydanie rozsudku nemôže od žalobcu požadovať okrem predloženej zmenky aj iné listinné dôkazy. Žalobca v prejednávanej veci predložil súdu spolu s návrhom prvopis zmenky, ale nenavrhol vydať zmenkový platobný rozkaz. Zásada abstraktnosti zmenky môže byť prelomená vtedy, ak pôjde o konanie úplne zakázané - v rozpore so zákonom. V takomto prípade neplatnosť zmenky sa nezakladá na omyle, ale na rozpore zmenky s právom podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Odvolací súd dospel k záveru, že prejudiciálna otázka, ktorú predložil podľa čl. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie a čl. 19 ods. 3 písm. b) Zmluvy o Európskej únii Súdnemu dvoru Európskej únie Krajský súd v Prešove, nemá význam pre toto konanie podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady ES č. 861/2007, pretože toto nariadenie umožňuje vnútroštátnemu súdu konať a vykonávať dokazovanie, aj keď žalobca v konaní predložil indosovanú zmenku, a to podľa čl. 4/4., čl. 5/1. tohto Nariadenia. Samotné indosovanie - prevod práv zo zmenky, nemá žiaden vplyv na toto konanie o vydanie rozsudku.

Aj keď Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady č. 861/2007 má za cieľ zjednodušiť a zrýchliť konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu v cezhraničných sporoch, aj toto konanie musí zabezpečiť, aby proces bol spravodlivý a žalobcovi aby boli v ňom priznané nároky, ktoré mu vyplývajú z tohto nariadenia. Súd však musí zabezpečiť, aby bola aj v týchto cezhraničných konaniach vo veciach s nízkou hodnotou sporu zabezpečená aj ochrana práv spotrebiteľov. Nerešpektovanie vnútroštátneho právneho poriadku a práva Európskej únie o ochrane spotrebiteľa by bolo obchádzaním týchto právnych predpisov prostredníctvom konania podľa Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady ES č. 861/2007.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolanie nie je prípustné.